

Transfiguratie
Gedaanteverandering van de Heer

6 Augustus 2023

1^e lezing Dan. 7, 9 – 10.13 – 14

2^e lezing 2 Petr. 1, 16 - 19

Evangelie Mt. 17, 1 – 9

Dierbare broeders en zusters in Jezus Christus,

Het is niet zomaar een boventijdelijke gebeurtenis die ons in het Evangelie van vandaag wordt verhaald. De evangelisten laten duidelijk merken dat dit op een bepaald moment, niet toevallig, juist op dit moment in Jezus leven gebeurd is. Matthëus en Marcus zeggen allebei, *na zes dagen* nam Jezus Zijn leerlingen mee; Lucas *na acht dagen*, maar of dat nou zes of acht dagen zijn – dat zal zeker een betekenis hebben –, deze dagen zijn geteld vanaf het moment dat Jezus Zijn eerste lijdensvoorspelling heeft gedaan. Na te hebben aangekondigd dat de Mensenzoon moest worden overgeleverd in mensenhanden, zou worden geselsd, gekruisigd en op de derde dag zou opstaan. Na deze aankondiging, wordt deze verheerlijking aan hen geopenbaard. En na deze verheerlijking op de Berg zullen er nog twee andere aankondigingen van dezelfde aard volgen. Dat betekent dus dat deze verheerlijking een plaats heeft te midden van Jezus leven zoals het is. Het is geen visionaire gebeurtenis ergens buiten de werkelijkheid. Het gebeurt in Zijn leven op dit moment, waarin Hij heel bewust Zijn keuze heeft gemaakt om op te gaan naar Jeruzalem, wel bewust daar te zullen worden uitgeleverd en het meest verschrikkelijke lijden te zullen ondergaan. De verheerlijking op de berg is geen drug, om er eventjes weer tegen te kunnen. Het is een onderdeel van Zijn leven, helemaal.

Als de evangelisten daar zo de nadruk op leggen, is dat omdat het ook in ons leven een realiteit, een concrete realiteit is, geen realiteit waarvoor we even onze ogen moeten dichtdoen en ons verplaatsen in een andere wereld alsof die niet helemaal werkelijk is, om daarna weer terug te keren naar de aarde. Het is de realiteit, van ons, zoals wij zijn. Dat blijkt hieruit, dat het over heel concrete dingen gaat. Zij *gaan een hoge berg op*, met alle inspanning die het beklimmen van een berg met zich meebrengt. Het is niet een medicijntje, dat ons verdooft. Het is een concreet *gaan*, hier en nu. En ze *zien* wat daar gebeurt. Ze gebruiken *hun ogen*, ze gebruiken *hun oren*, ze *voelen zich aangeraakt*. Wat ze hebben gezien, wat ze hebben gehoord daarvan getuigen ze. En dat gebeurt ook in ons leven.

Wanneer zult u zich afvragen? Moeten wij ons daarvoor dan toch ons eerst terugtrekken op een hele eenzame plaats, buiten het rumoer van de geschiedenis, buiten het rumoer van de Kerk, buiten het rumoer van alles wat er in ons leven gebeurt, ons maar als kluizenaars op sluiten om het dan te ervaren misschien? Ik denk dat Jezus verheerlijking ook iets zegt over onze verheerlijking, dat ook onze zintuiglijkheid, ook onze lichamelijke een nieuwe dimensie kan krijgen. Dat onze ogen zo door het geloof verlicht kunnen worden dat wij de dingen anders gaan zien dan dat wij ze wel in het alledaagse leven zien. Het blijven dezelfde dingen, Jezus is dezelfde die met hen de berg opgaat, die met hen de berg afgaat. Ook ons dagelijks leven blijft zoals het is, met al zijn ups en downs, met al zijn moeilijkheden en zorgen en vragen. Maar er is iets in ons zelf wat van gedaante kan worden veranderd. Wij kunnen anders leren kijken, wij kunnen anders leren horen. Wij kunnen anderen op een andere manier leren aanraken, aangeraakt worden. Om daarin in deze concrete werkelijkheid

van ons bestaan die eigenlijke nieuwe werkelijkheid te ontdekken die in Jezus verheerlijking zichtbaar werd. Het bestaan, het glorieus bestaan van een kind van God. Stralend als de zon, glanzend als het licht.

Wat ons daar verschijnt in Jezus' persoon vandaag, is natuurlijk ook een belofte voor de toekomst, voor na Zijn verrijzenis. Als Hij helemaal door dit licht zal zijn doorstraald en verheerlijkt. Maar dan is het ook voor ons bereikbaar, als wij nu zo leven dat wij in de dingen veel meer zien dan ze zijn, veel meer horen dan ze zijn, waarneer ons innerlijk wordt verlicht door de Heilige Geest en wij in elkaar, in de geschiedenis, in de geschiedenis van deze wereld, en deze Kerk, God aan het werk durven zien. Want dan nemen we daarmee tegelijkertijd een voorschot op de eeuwige heerlijkheid. Dan is dat de belofte van die toekomstige tijd, als de schepping uit de slavernij van de zonde en de vergankelijkheid zal zijn bevrijd. Een voorschot op de tijd waarin wij helemaal bevrijd zullen zijn als kinderen van God.

Jezus heeft ons dagen, weken, nadat Hij dit visioen heeft laten zien, de innerlijke werkelijkheid van Zijn leven en van ons leven, overgedragen. Hij heeft ons toen de Heilige Eucharistie gegeven. Datzelfde moment, diezelfde realiteit: die kan hier en nu ons leven doorstralen, doen glanzen als het licht, door de Heilige Geest die ons armzalige lichaam, nu al, een klein beetje kan omvormen naar de heerlijkheid van onze Heer. Amen.